

RAZSODIŠČE ZA ALTERNATIVNO REŠEVANJE DOMENSKIH SPOROV ZA VRHNJO DOMENO .SI

ODLOČITEV RAZSODIŠČA V PRIMERU ARDS 2016/86 - "svea.si"

1. Stranki

Pritožnik: Zlatarna Celje d.d., Kersnikova 19, 3000 Celje (v nadaljevanju: pritožnik)

Nosilec domene: I. F. (v nadaljevanju: nosilec domene)

2. Domensko ime in registrar

Domensko ime: »svea.si«

Registrar domene: ZGroup

3. Potek postopka

Pritožnik je dne 30. 9. 2016 (elektronsko) in 3. 10. 2016 (pisno) preko ARNES-ove administrativne službe (v nadaljevanju: administrator) vložil pritožbo v skladu z določbami 6.1 in 6.2 Pravil postopka alternativnega reševanja domenskih sporov pod vrhno domeno .si (v nadaljevanju: Pravila ARDS), ki so del Splošnih pogojev za registracijo domen pod vrhno domeno .si (v nadaljevanju: Splošni pogoji). Pritožnik v pritožbi zahteva prenos domene »svea.si«, ki je bila registrirana dne 7. 7. 2015, na pritožnika. Administrator je v skladu z določbo 6.8 Pravil ARDS dne 3. 10. 2016 ugotovil, da je pritožba popolna in jo po elektronski pošti in s priporočeno pošiljko poslal nosilcu domene, ki jo je prejel 5. 10. 2016. Istega dne (torej 3. 10. 2016) je bil v skladu z določbo 6.9 Pravil ARDS obveščen tudi registrar in blokirana je bila sporna domena. V skladu z določbami 7.1 in 7.2 Pravil ARDS je nosilec domene dne 18. 10. 2016 (elektronsko) oz. 19. 10. 2016 (pisno) podal odgovor na pritožbo, ki je bil dne 19. 10. 2016 posredovan pritožniku, ta pa ga je prejel dne 20. 10. 2016. Dne 24. 10. 2016 je pritožnik posredoval dodatno vlogo v elektronski obliki, v pisni obliki pa 25. 10. 2016, ki je bila 25. 10. 2016 posredovana nosilcu domene. Istega dne so bile stranke pozvane k poravnavi; poziv je nosilec domene prejel 7. 11. 2016, pritožnik pa 26. 10. 2016. Dne 18.11.2016 je rok za poravnavo neuspešno potekel, zato je administrator istega dne obvestil predsednika razsodišča, da določi razsodnika. Predsednik razsodišča je za edino razsodnico v postopku imenoval dr. Martino Repas (v nadaljevanju: razsodnica), ki je bila s strani administratorja dne 18. 11. 2016 o tem tudi obveščena in pozvana k podaji izjave o neodvisnosti in nepristranskosti, ki jo je podala dne 23. 11. 2016. V skladu z določbo 13.1 Pravil ARDS je administrator razsodnici še isti dan predal spis s prilogami spisa, ki ga je ta prejela 24. 11. 2016.

4. Ozadje primera

Pritožnik je imetnik registrirane znamke SVEA št. 9971382, registrirane pri Uradu RS za intelektualno lastnino. Prijava za registracijo te znamke je bila vložena 18. 10. 1999, znamka pa je bila registrirana 21. 6. 2000. Registrirana je za proizvode in storitve iz razredov 19, 20, 35, 40 in 42 Mednarodne klasifikacije proizvodov in storitev (Nicejska klasifikacija). Pritožnik je pridobil imetništvo te znamke (vključno z drugimi registriranimi znamkami SVEA pri Uradu EU za intelektualno lastnino in pri Svetovni organizaciji za intelektualno lastnino) od družbe Svea d.d. – v stečajju, ki je s pritožnikom dne 23. 6. 2016 sklenila kupoprodajno pogodbo za zadevno znamko SVEA, registrirano pri Uradu RS za intelektualno lastnino (za ostali dve znamki je bil sklenjen aneks k pogodbi dne 26. 7. 2016). Družba Svea d.d. je imela registrirano tudi domeno »svea.si«, katere veljavnost je potekla, ker nosilec (družba Svea d.d.) ni podaljšal njene veljavnosti.

Nosilec domene je fizična oseba, ki se ukvarja z upravljanjem oz. ustvarjanjem blogov. Na sporni domeni je postavil blog, kjer že več kot eno leto objavlja angleške članke različnih vsebin.

Sporna domena »svea.si« je bila registrirana dne 7. 7. 2015.

5. Navedbe strank in njihove zahteve

5.1. Navedbe pritožnika

Pritožnik v pritožbi navaja, da sporna domena, ki je bila registrirana 7. 7. 2015, krši njegovo znamko SVEA, katere imetnik je postal dne 23. 6. 2016 s sklenitvijo kupoprodajne pogodbe z družbo Svea d.d. – v stečajju. Navaja tudi, da je bila družba Svea d.d. imetnica domene »svea.si«, katero naj bi stečajni upravitelj spregledal in ne podaljšal njene veljavnosti, zaradi česar je ta postala prosta. Dodatno navaja, da je nosilec domene za njen odkup zahteval nesorazmerno visok znesek (3000,00 evrov), ki bistveno presega stroške registracije in vzdrževanje domene, kar kaže na namen nosilca domene po njeni izključni prodaji pritožniku. Pritožnik meni, da zato nosilec domene pri registraciji domene ni ravnal v dobri veri, zagotovo pa ni bil v dobri veri po prejemu njegovega obvestila, da je imetnik znamke SVEA. Obenem meni še, da je iz vsebine spletnih strani nosilca domene očiten njegov namen po privabljanju obiska in preko tega generirati obisk na drugih spletnih straneh, predvsem s pomočjo uporabe znamke SVEA, pri čemer ime domene v ničemer ne odraža vsebine spletnih strani.

5.2. Navedbe nosilca domene

Nosilec domene v odgovoru na pritožbo navaja, da je bila domena »svea.si« v času njene registracije prosta in da je bila registrirana za potrebe optimizacije za spletne iskalnike (SEO Search Engine Optimization) podpornih blogov, za katere sicer ime ni pomembno, je pa pomembno, da gre za PageRank domene. Na sporni domeni je postavljen blog, kjer se objavljajo angleški članki različnih vsebin, pri čemer je blog namenjen pridobivanju

spletnih povezav, ki nimajo povezave z znamko pritožnika; članki se objavljajo izključno za pridobivanje spletnih povezav. Navaja še, da je beseda *svea* splošno uporabljeno ime in se lahko uporablja v različnih kontekstih in da pritožnik v času registracije te domene ni bil imetnik znamke SVEA, ampak je to postal šele skoraj leto dni po tem, družba Svea d.d. – v stečaju, ki je bila v tistem času imetnica znamke, pa ni stranka v postopku. Pritožnik je tudi kupil znamko vedoč, da je domena zasedena, on pa z uporabo domene ne posega v nobene pravice pritožnika, ker blog ni v ničemer povezan z blagom ali storitvami, za katere je pritožnikova znamka registrirana. Glede namena prodaje sporne domene navaja, da je julija 2016 pritožnik stopil z njim v stik, pojasnil pa mu je, da sporne domene nima namena prodati, ker je v ustvarjanje vložil precej časa in denarja, da pa je izrazil pripravljenost za odstop domene, pod pogojem povrnitve stroškov in nevšečnosti, ki bi nastale z opustitvijo blogov na tej domeni. Sama višina zneska za odstop ni bila nikoli določena, ker do dogovora ni prišlo, in znesek, ki ga navaja pritožnik, ni bil nikoli zahtevan.

5.3. Dodatna vloga pritožnika

V dodatni vlogi pritožnik navaja, da je sporna domena identična blagovni znamki pritožnika in da je priznana znamka za pohištvo v Republiki Sloveniji, zaradi česar nosilcu domene zagotovo ni mogla ostati nepoznana, kar izhaja tudi iz navedb nosilca domene o visokem rangiranju domene. Nosilec domene ni izkazal pravno priznanega interesa, ki bi ga v Republiki Sloveniji imel glede sporne domene, niti vsebine take spletne strani, ki bi mu dajala pravno priznani interes. Prav tako ni izkazal potrebne uporabe ali priprave na uporabo domenskega imena v povezavi z dobroverno ponudbo blaga ali storitev preden je bil o sporu obveščen in tudi ni splošno poznan pod tem domenskim imenom ter ni izvajal netržne ali pravične uporabe domenskega imena brez namena zavajanja potrošnika ali omadeževanja znamke ob registraciji. Nosilec je v preteklosti registriral že več domen za lastne tržne namene, glede katerih je bil tudi udeležen v domenskih ali drugih sporih, kot to izhaja iz spletne strani »whoi.is« in »domainbigdata.com«. Nekatere od teh pa tudi ponuja v prodajo po visoki ceni. Dodaja še, da nosilec nedvomno domeno uporablja v pridobitne namene, in sicer tako, da na zavajajoč način z uporabo pritožnikove znamke iz ranga domene »svea.si«, privablja uporabnike interneta na svojo spletno stran oz. druge aktivne komercialne spletne strani naročnikov, s čimer generira višje število obiskov svoje spletne strani kot tudi spletnih strani družb, ki se ukvarjajo s prodajo izdelkov in storitev, na katere odkažejo povezave pod in v člankih na spletni strani »svea.si«. S tem si ustvarja višjo pozicijo predmetnih spletnih strani med najdenimi rezultati v spletnih brskalnikih, nedvomno s ciljem pridobitve premoženjske koristi, pri čemer izkorišča znamko SVEA, ki je med povprečnimi potrošniki v Republiki Sloveniji precej poznana. Dodaja še, da je samo bistvo optimizacije spletne strani (SEO) povečanja obiska na spletni strani, ki pa ima v končni fazi namen povečanja premoženja.

6. UGOTOVITVE IN ODLOČITEV RAZSODIŠČA

Na podlagi določbe 18.2.1 Splošnih pogojev lahko oseba, ki zatrjuje, da registrirana domena krši njeno pravico, sproži postopek ARDS, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- da je domena nosilca identična ali zamenljivo podobna njeni znamki, veljavni na območju Republike Slovenije, ali firmi, kot izhaja iz sodnega registra v Republiki Sloveniji, da krši njeno avtorsko pravico po pravu Republike Slovenije, registrirano geografsko označbo, do katere je upravičena po pravu Republike Slovenije, ali posega v njene pravice na osebnem imenu po pravu Republike Slovenije ali v drugo njeno pravico, ki je priznana v pravnem redu Republike Slovenije;
- da nosilec nima upravičenja ali pravno priznanega interesa glede domene; in
- da je domena registrirana ali se uporablja v slabi veri.

Pri presoji teh elementov razsodišče v skladu z določbo 18.3.2 Splošnih pogojev ni vezano na nikakršna dokazna pravila. Uporabi lahko katerakoli pravna pravila, načela ali prakso, ki se mu zdijo relevantna, kolikor je to v skladu z javnim redom Republike Slovenije.

Razsodišče je v pisnem postopku izvedlo dokaze z vpogledom v vloge strank (pritožba, odgovor na pritožbo in dodatna vloga pritožnika), v predložen redni izpis iz sodnega/poslovnega registra za pritožnika Zlatarna Celje na dan 6. 9. 2016 ob 8.12 uri, v kupoprodajno pogodbo (za blagovno znamko) z dne 23. 6. 2016 ter aneks k tej pogodbi z dne 26. 7. 2016, v predložen izpisek iz baze URSIL o registraciji znamke SVEA, v dokazila nosilca domene glede uporabe besede *svea* spletne strani enciklopedije wikipedia, v dokazila pritožnika glede prodaje domene »yyyyyyyy.com« (spletna stran »who.is«, 24. 10. 2016), glede domen »yyyyyyyy.info« in »yyyyyyyy.info« (spletna stran »domainbigdata«, 24. 10. 2016) ter »yyyyyyyy.info« (spletna stran »domainbigdata«, 21. 10. 2016). Opravilo je tudi poizvedbe na spletni strani »who.is« in »domainbigdata.com« ter na spletni strani »svea.com«.

- **Identičnost oziroma zamenljivost domene z znamko pritožnika**

Iz javnega registra znamk pri Uradu RS za intelektualno lastnino izhaja, da je pritožnik imetnik znamke SVEA. Prijava za registracijo te znamke je bila vložena 18. 10. 1999, prijavitelj je bila družba Svea lesna industrija d.d. Znamka je bila registrirana dne 21. 6. 2000 in je bila s kupoprodajno pogodbo (za blagovno znamko) med pritožnikom in družbo Svea d.d. – v stečajju z dne 23. 6. 2016 prenesena na pritožnika. V danem primeru je pritožnik postal singularni naslednik in tako vstopil v položaj predhodnega imetnika znamke SVEA, ki je absolutna pravica.

V času registracije sporne domene »svea.si« pritožnik res še ni bil imetnik znamke SVEA, vendarle pa to dejstvo za namene tega postopka ni pomembno. Znamka SVEA je bila prijavljena in registrirana petnajst let preden je nosilec domene registriral sporno domeno »svea.si«. Komu je znamka pripadala v času registracije sporne domene, po mnenju razsodišča, ni pomembno. Pomembno je, da je bila znamka registrirana in da je bil

pritožnik njen imetnik v času vložitve pritožbe. Če temu ne bilo tako, bi v postopkih alternativnega reševanja domenskih sporov tisti pritožniki, na katere je bila znamka prenesena po registraciji domene, ne imeli nobenega varstva. Da je pritožnik imetnik domene, izhaja torej iz javnega registra znamk pri Uradu RS za intelektualno lastnino. V vprašanje veljavnosti same kupoprodajne pogodbe (za blagovno znamko) se razsodišče ni spuščalo, ker to ni vprašanje, ki bi ga to razsodišče razreševalo.

Nobenega dvoma ni, da je ime sporne domene »svea.si« identično registrirani znamki SVEA, sicer pa to med strankama niti ni sporno. Vsi elementi se popolnoma ujemajo razen dodatka .si, ki pa se pri ugotavljanja identičnosti oziroma zamenljivosti splošno ne upošteva, kot to izhaja tudi iz ustaljene prakse razsodišča (gl. denimo ARDS 2006/10 – «design.si«, ARDS 2009/35 »enel.si«). Identičnost znamke in domene je podana takrat, če je znamka identična s poddomeno, v našem primeru torej «svea«, medtem ko se vrhnja domena za te namene ne upošteva.

Glede na ugotovljeno identičnost sporne domene in znamke pritožnika je izpolnjen prvi pogoj iz določbe 18.2.1 Splošnih pogojev.

- Upravičen interes nosilca domene

V skladu z drugim pogojem določbe 18.2.1 Splošnih pogojev mora pritožnik izkazati, da nosilec domene nima nobene pravice ali pravno priznanega interesa na sporni domeni.

Pritožnik zatrjuje, da nosilec domene nima nikakršnega pravno priznanega interesa glede registrirane domene, ne iz naslova pravice intelektualne lastnine ali osebnega imena ali vsebine spletne strani, ki bi mu dajale tako pravico ali pravno priznani interes za registracijo sporne domene.

Nosilec domene ima praviloma upravičen interes, če ima registrirano znamko, ki je identična sporni domeni ali je iz nje domena očitno izpeljana oz. iz nje izhaja (*Bettinger T. [ed.], Domain Name Law and Practice, Oxford University Press, Oxford, 2005, str. 1055*). Enako velja v primeru, ko gre za opisne (generične) domene, če se nosilec domene ni zavedal obstoja znamke zaradi generičnosti (gl. denimo ARDS 2006/10 »design.si«). Lahko pa na upravičen interes nosilca domene kažejo tudi druge okoliščine, kot so denimo:

- da je nosilec domene uporabljal ali se pripravljajal na uporabo domene v povezavi z dobrovernim ponujanjem blaga ali storitev pred obvestilom o sporu;
- da je bil splošno znan po imenu domene, čeprav ni pridobil znamke ali druge pravice;
- da domeno uporablja na zakonit in nekomercialen ali pošten način ne da bi imel pri tem dobičkonosni zavajajoč namen pritegovanja potrošnikov ali omadeževanja znamke v zvezi s to domeno.

Razsodišče v danem primeru ugotavlja, da nosilec domene nima registrirane znamke, ki bi bila enaka sporni domeni, ali znamke, iz katere je domena izpeljana ali iz nje izhaja. Prav tako ni imetnik druge enakovredne pravice intelektualne lastnine ali kakšne druge pravice.

Kar zadeva morebitno splošnost domene, nosilec domene navaja, da je *svea* sicer nevtralna beseda, ki pa je pogosto švedsko ime, tudi ime tujih družb, ki se ukvarjajo z različnimi storitvami in da se to ime splošno uporablja in to v najrazličnejših kontekstih. Rzsodišče se strinja z nosilcem domene v delu, kjer ta navaja, da gre za nevtralno besedo, ki sama po sebi ne more opisovati določenega blaga ali storitev ali označevati neke vrste blaga ali storitev. Ne glede na siceršnjo širšo uporabo te besede, pa je vendarle treba upoštevati okoliščino, da se je nosilec domene zaradi poznanosti znamke SVEA zavedal njenega obstoja, ko je domeno registriral in da je njena poznanost zagotovo prispevala k statusu PageRank domene, za obstoj česar pa je zagotovo vedel, ker je namenoma registriral ravno take domene. Vedenje o obstoju znamke SVEA v času registracije sporne domene nosilec domene niti ni izrecno zanikal. Zato njegovo sklicevanje na splošno uporabo te besede v tem kontekstu ne more ustvarjati upravičenega interesa na domeni (gl. smiselno *Bettinger T. [ed.], Domain Name Law and Practice, Oxford University Press, Oxford, 2005, str. 1063*). Nosilec domene tudi ni zatrjeval, da bi bil splošno znan po imenu domene, zato posledično tudi ta okoliščina, ki bi lahko izkazovala obstoj upravičenega interesa na sporni domeni, ni podana.

Kar zadeva okoliščino uporabe domene v povezavi z dobrovernim ponujanjem blaga ali storitev pred obvestilom o sporu, je treba ugotoviti, da je nesporno, da je nosilec domene sporno domeno uporabljal, saj je na spletni strani objavljaj angleške članke različnih vsebin. Pomembno pa je, ali je bil pri tem tudi dobroveren. V primerjalni praksi je sicer pogoj dobrovernosti bil izpolnjen, če je nosilec domene ponujal blago oz. storitve, ki so bile različne od blaga ali storitev pritožnika, vendar zlasti, če je imela znamka pritožnika nizko sposobnost razlikovanja ali je bila opisna ali so obstajale številne vzporedne uporabe znaka izven obsega varstva znamke (gl. zadeve št. D2000-0223 - »countryhome.com«, št. D-2000-1270 - »lovelygirls«, št. D-2000-0449 - »eurotrash«). V danem primeru nosilec domene na svoji spletni strani ponuja blago oz. storitve, ki so različne od blaga oz. storitev, za katere je registrirana znamka SVEA, pri čemer o njen nizki sposobnosti razlikovanja, ki se presoja glede na blago ali storitve, za katere je registrirana, ni mogoče govoriti. Enako velja za opisnost. Ugotoviti pa je mogoče, da obstajajo vzporedne uporabe znaka *svea* izven obsega varstva znamke (žensko ime ipd.), pri čemer pa je rzsodišče mnenja, da na strani nosilca domene kljub temu ne more biti dobroverne uporabe, če je uporaba domenskega imena izbrana z namenom ustvarjati zmedo ali preusmeriti internetne uporabnike na spletno stran nosilca domene ali če nosilec domene izkorišča dobro ime znamke pritožnika oz. je nosilec domene vedel za obstoj znamke, zlasti zaradi njene širše poznanosti (gl. zadevo D-2000-0057 - »adobeacrobat.com«). Glede na širšo poznanost znamke SVEA rzsodišče ne verjame, da nosilec domene ni vedel za njen obstoj in da mu to ni služilo za opravljanje njegovega posla. Z registracijo sporne domene »svea.si« in ponujanjem vsebin na spletni strani pod to domeno je tako lahko računal s preusmeritvijo internetnih uporabnikov na njegovo spletno stran, pri čemer je s tem izkoriščal tudi dobro ime oz. ugled znamke SVEA.

Enako rzsodišče ugotavlja za zadnjo okoliščino, po kateri je upravičen interes nosilca domene na domeni podan, če na zakonit in nekomercialen ali pošten način uporablja domeno, ne da bi imel pri tem dobičkonosni zavajajoč namen pritegovanja potrošnikov ali omadeževanja znamke. Rzsodišče je ugotovilo, da se na spletni strani domene »svea.si« dejansko nahajajo kratki članki najrazličnejših vsebin, pri čemer pa se v vsakem

članku nahaja tudi »obarvano« mesto ali povezava, ki bralca s klikom nanjo preusmeri na komercialno spletno stran, na kateri se prodajajo izdelki in plačljive storitve, kot to sicer zatrjuje tudi pritožnik v dodatni vlogi. Vse te okoliščine zagotovo ne kažejo na nekomercialno uporabo sporne domene »svea.si«. Tudi sicer je v zvezi z optimizacijo spletnih strani treba upoštevati, da gre za postopek, s katerim se spletnim stranem izboljša položaj v spletnih iskalnikih, kar ima zagotovo cilj pridobivanja premoženjske koristi. Po drugi strani pa te okoliščine tudi ne kažejo na pošteno oz. pravično uporabo glede na zavajanje potrošnikov s pritožnikovo znamko in preusmeritvijo na njegovo spletno stran.

Razsodišče ocenjuje, da je glede na navedeno izpolnjen tudi drugi pogoj iz določbe 18.2.1 Splošnih pogojev za sprožitev postopka ARDS.

- Registracija ali uporaba domene v slabi veri

V zvezi s tretjo zahtevo določbe 18.2.1. Splošnih pogojev razsodišče meni, da glede na vse okoliščine primere nosilec domene v času registracije domene ni ravnal v dobri veri. Pritožnik se je v sami vlogi kot tudi v dodatni vlogi med drugim skliceval na to, da mu je nosilec domene ponujal sporno domeno v prodajo po ceni, ki je presegala stroške registracije in vzdrževanje domene, kar pomeni, da je domeno registriral z namenom prodaje imetniku znamke. Tako ravnanje praviloma kaže na slabo vero nosilca domene. Ker pa pritožnik ni predložil evidentiranih dokazov, ki bi bili lahko podprli njegove navedbe, nosilec domene pa jih je izpodbijal, jih sodišče ni upoštevalo. Prav tako je razsodišče štelo, da to za sam postopek ni bistveno, ker na obstoj slabe vere nosilca domene kažejo druge okoliščine.

Prvič, znamka SVEA je v Republiki Sloveniji širše poznana in to dejstvo je bilo zagotovo znano tudi pritožniku, kar med drugim nakazuje tudi to, da je iskal t. i. PageRank domene, kot sam navaja v odgovoru na pritožbo. PageRank pomeni merjenje pomembnosti spletnih strani; to so tiste, na katere vodi največ povezav. Čeprav je bila sporna domena »svea.si« prosta, kar pomeni, da jo je nosilec domene lahko registriral, to samo po sebi ne pomeni, da je bilo njegovo ravnanje v dobri veri ali da je imel zato kakršenkoli upravičen interes do domene. Na ta način je izkoristil poznanost znamke SVEA ter na ta način zavajajoče pritegnil uporabnike na svojo spletno stran ter jih nato preusmeril na nedvomno komercialne spletne strani.

Drugič, slabi veri nosilca domene botruje tudi okoliščina, da zoper nosilca domene očitno tečejo sodni ali drugi postopki (*Bettinger T. [ed.], Domain Name Law and Practice, Oxford University Press, Oxford, 2005, str. 1119*), na kar je opozoril pritožnik v dodatni vlogi. Razsodišče z vpogledom na spletno stran »who.is« in »domainbigdata.com« ugotavlja, da je status nekaterih drugih domen nosilca domene označen kot *clientRenewProhibited*, *clientTransferProhibited*, *clientDeleteProhibited* ipd., kar pomeni prepoved prenosa domene ali da je s strani registrarja prepovedana obnovev domene, kar je običajno povezano s sodnim ali drugim sporom v zvezi z zadevno domeno. Ta okoliščina očitno nakazuje, da so v teku tudi postopki glede drugih domen nosilca domena, kot so »yyyyyyyyy.com«,

»yyyyyyyyy.info« in »yyyyyyyyy.info«, kar obenem kaže tudi na obstoj slabe vere glede registracije sporne domene »svea.si«.

Tretjič, na obstoj slabe vere lahko v določenih okoliščinah kaže tudi komercialna vsebina spletnih strani, kot je navedlo razsodišče v zadevi ARDS 2010/40 »braun.si«. V danem primeru spletna stran vsebuje članke različnih vsebin, pri čemer so posamezni deli »obarvani« oz. vsebujejo povezave, ki bralca napotijo na komercialne spletne strani, kjer je denimo možno kupiti proizvode, na katere se članek nanaša. Iz tega je mogoče sklepati, da je nosilec domene registriral domeno zato, da bi uporabnike z zavajanjem privabil na spletno stran »svea.si« ter jih nato usmeril na komercialne spletne strani, najverjetneje z namenom pridobivanja premoženjske koristi. Prav tako je mogoče pritrditi pritožniku, ko ta zatrjuje, da je že samo bistvo optimizacije spletnih strani povečanje obiska na spletni strani, kar končno vodi do povečanja premoženja. Ob tem razsodišče še dodaja, da pri izkazovanju premoženjske koristi zadošča že potencialna in ne le dejanska korist (*Bettinger T. [ed.], Domain Name Law and Practice, Oxford University Press, Oxford, 2005, str. 1121*).

Razsodišče ocenjuje, da je izpolnjen tudi tretji pogoj iz določbe 18.2.1 Splošnih pogojev - registracija ali uporaba domene v slabi veri.

Iz vsega navedenega izhaja, da so kumulativno izpolnjeni vsi trije pogoji, določeni za začetek spora pred razsodiščem administratorja v določbi 18.2.1 Splošnih pogojev, prav tako pa tudi za odločitev o zahtevku pritožnika. Na podlagi tega je razsodišče dne 14.12.2016 sprejelo naslednjo:

ODLOČITEV:

Na podlagi določbe 18.2 Splošnih pogojev in v skladu z določbo 15.2 Pravil ARDS se zahtevku pritožnika Zlatarna Celje d.d., Kersnikova 19, 3000 Celje ugodi v celoti in se nanj tudi odredi prenos domene »svea.si«.

Razsodnica:

Red.prof. dr. Martina Repas, univ. dipl. iur.

V Mariboru, dne 14. 12. 2016

